

Циганка и циганчета.

Една циганка казала: „Каквото нѣмаме брашно, да бихме имали масло, бихме взели отъ нѣкждѣ тепсия, па бихме си направили голѣма, хубава, сладка баница . . .“

Едното циганче прѣкжснало майка си и бърже казало: „Азъ пѣкъ ще я занеса тичешкомъ на фурната, па бихъ поржчалъ бързо и хубаво да я опекатъ . . .“

Другото циганче, още по-живо и съ бързи движения на ржката, ужъ че държи нѣщо, троши, кжса и турга съ ржка въ устата си, още по-бърже казало. „Азъ пѣкъ бихъ я, хей така, ялъ, хей така . . .“

Ядосала се старата циганка, свила ржцѣ на юмрукъ, ударила циганчето по устата и завикала:

—Ахъ ти проклетнико, защо не лапашъ по-полека! По-помалко лапай, по-помалко! Или мислишъ самъ да изедешъ цѣлата баница! . . . Ахъ ти!? . . .“

Прѣвела отъ Чехски:
Т. ХИНКОВА.